

Súd: Okresný súd Spišská Nová Ves
Spisová značka: 3T/38/2015
Identifikačné číslo súdneho spisu: 7615010203
Dátum vydania rozhodnutia: 23. 03. 2016
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Radoslav Rusnák
ECLI: ECLI:SK:OSSN:2016:7615010203.8

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Spišská Nová Ves v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Radoslava Rusnáka a prísediacich Viliama Andráša a Ing. Štefana Šefčíka na hlavnom pojednávaní konanom dňa 23. marca 2016 takto

r o z h o d o l :

Obžalovaný:

V. Q., I.. XX. X. XXXX O. M. I. O., okres Spišská Nová Ves, bytom
F. Č.. XXX, okres Spišská Nová Ves, podnikateľ,

u z n á v a s a z a v i n n é h o , ž e

bod 1)

dňa 13. júna 2012 v M. I. O. v hoteli W. pod zámenkou kúpy rekreačnej chaty v obci K. v lokalite Z., okres Spišská Nová Ves, uzatvoril s poškodeným Q. N. zmluvu o pôžičke peňazí, na základe ktorej mu aj v uvedený deň poškodený vyplatil hotovosť vo výške 25.000,- € s tým, že požičanú hotovosť mu v lehote jedného mesiaca od ich poskytnutia, najneskôr do 12. 7. 2012 vráti, pričom už v čase jej podpísania bol prinajmenšom uzrozumený s tým, že poskytnuté peniaze mu nevráti, pretože vedel o tom, že nedisponuje dostatočným majetkom ani pohľadávkami, a to ani očakávanými v krátkej budúcnosti, ktorými by tento záväzok vedel splniť, pričom mu tieto ani v dohodnutej dobe nevrátil, čím takto poškodenému Q. N. spôsobil škodu vo výške 25.000,- €,

bod 2)

v dňoch 8. 8. 2012, 16. 8. 2012 a 21. 8. 2012 v M. I. O. I. G. H. Č.. XX/XXXX, v predajni spoločnosti GIZI, spol. s r. o., Spišská Nová Ves, v podvodnom úmysle prevzal stavebný materiál - strešnú fóliu zn. JUTADACH 135, tepelnú izoláciu zn. ROCKMIN a asfaltovú strešnú krytinu zn. IKO CAMBRIDGE 49 s príslušenstvom so sľubom, že zaň zaplatí dňa 22. 8. 2012, nezaplatil za neho ani v lehote splatnosti faktúry dňa 14. 1. 2013, pričom konal s vedomím, že za tento stavebný materiál nezaplatí a za ktorý ani doposiaľ nezaplatil, čím pre spoločnosť GIZI, SPOL. s r. o., Spišská Nová Ves, Tepličská cesta 14/2149, spôsobil škodu vo výške 5.898,78 €,

t e d a

v bodoch 1) a 2)

pokračovacím konaním na škodu cudzieho majetku seba obohatil tým, že uviedol niekoho do omylu a spôsobil tak na cudzom majetku značnú škodu,

č í m s p á c h a l

v bodoch 1) a 2)
pokračovací zločin podvodu podľa § 221 ods. 1, ods. 3 písm. a) Tr. zák. a

z a t o m u u k l a d á

Podľa § 221 ods. 3 Tr. zák. s použitím § 38 ods. 2 Tr. zák. trest odňatia slobody v trvaní 4 (štyroch) rokov.

Podľa § 48 ods. 2 písm. a) Tr. zák. na výkon trestu odňatia slobody sa zaraďuje do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia.

o d ô v o d n e n i e :

Prokurátor Okresnej prokuratúry v Spišskej Novej Vsi podal na tunajší súd obžalobu na obvineného V. Q. pre skutok popísaný v bode 1) rozsudku pre prečin podvodu podľa § 221 ods. 1, 2 Tr. zákona, ktorá je vedená na Okresnom súde Spišská Nová Ves pod sp. zn. 3T 38/2015. Uznesením Okresného súdu Spišská Nová Ves sp. zn. 3T 38/2015 zo dňa 18. 8. 2015 bola k tejto veci pripojená na spoločné prejednanie a rozhodnutie trestná vec obvineného vedená na tunajšom súde pod sp. zn. 2T 80/2015 pre skutok v bode 2) tohto rozsudku, ktorý obžaloba posúdila ako prečin podvodu podľa § 221 ods. 1, 2 Tr. zákona. Uznesením Okresného súdu Spišská Nová Ves sp. zn. 3T 38/2015 zo dňa 10. 9. 2015 bola vec po spojení postúpená na prejednanie senátu.

Obžalovaný bol upozornený na zmenu právnej kvalifikácie, keďže stíhané skutky mohli byť posúdené ako pokračovací zločin podvodu podľa § 221 ods. 1, 3 písm. a) Tr. zákona prípisom, ktorý prevzal dňa 21. 9. 2015.

Na hlavnom pojednávaní obžalovaný V. Q. k bodu 1) a 2) vyhlásil, že je nevinný, zároveň k oboch bodom využil svoje právo a nevypovedal. Z prečítaných zápisníc o jeho výpovediach z prípravného konania vyplynulo, že taktiež nevypovedal.

Bližšie vyjadril iba k výpovediam niektorých svedkov a listinným dôkazom. K zmluve o pôžičke peňazí (skutok v bode 1) uviedol, že W.. Q. N. celú zmluvu napísal, vymyslel si v bode I. zmluvy, že peniaze sa zapožičiavajú „za účelom nákupu rekreačnej chaty“, keďže vedel (W.. Q. N.), že chatu majú, mali zaplatiť tesára. Obžalovaný ju podpísal kvôli tomu, že ho nenapadlo, že by peniaze nemal vrátiť, mali dom v F., ktorý mohli predať a peniaze vrátiť. Dlh sa snažia (s družkou) splácať, rodinný dom v F. je blokovaný exekútorom, bol i v dražbe, kde však banka nechcela ísť pod sumu 103.000,- €. Exekútor z výplaty družky zráža sumu 100,- € mesačne. Pokiaľ je v zmluve uvedené, že nehnuteľnosť (chata) sa mala previesť na poškodeného, asi po mesiaci alebo dvoch boli i v jednaní s poškodeným, kde mu ponúkol túto nehnuteľnosť, poškodený sa vyjadril, že chce peniaze. K samotnej výpovedi W.. Q. N. uviedol iba to, že polovica z toho, čo povedal svedok, sa nezakladá na pravde, bližšie to nekonkretizoval. k výpovedi svedka B. J. uviedol, že tento za chatu nevyplatil sumu 40.000,- €, ale iba 26.000,- €.

K výpovedi svedka R.. R. Q. (skutok v bode 2) uviedol, že materiál skutočne odobral na základe dohody, avšak uviedol, že sa dohodli, že za materiál mu zaplatí, až keď bude mať peniaze, nie že mu zaplatí v nejakom konkrétnom termíne (obžalovaný uviedol „zajtra, pozajtra alebo popozajtra“). Jednoducho, keď dostane peniaze, takže mu zaplatí, že sa báť nemusí, s čím svedok súhlasil. Po tom, čo mu svedok vydal krytinu, ak by mal za to, že ho oklamal, tak by mu nedal ešte ďalší materiál - odvetrávací hrebeň, čo bolo asi 2 týždne po odobratí krytiny. Ak by to tak nebolo, ale by mal zaplatiť v dobe ako tvrdil svedok (po odobratí krytiny), faktúra by bola vystavená už dňa 22. 8., pretože obžalovaný v tej dobe vo firme bol, kde sa rozprávali iba o tom, že to prebehne tak, ako sa dohodli. Ďalej uviedol, že zrejme ho nadriadení donútili vystaviť faktúru, ktorú prevzal buď poštou alebo osobne. K doplňujúcej výpovedi svedka na hlavnom pojednávaní 24. 2. 2016 uviedol, že nedáva logiku, že by mu tovar bol vyvezený skôr, ako za neho zaplatil.

Svedok W.. Q. N. na hlavnom pojednávaní k bodu 1) vypovedal zhodne ako v prípravnom konaní. Uviedol, že obžalovaného pozná ako mladého chlapca vzhľadom na to, že bývali na G.. Obžalovaný

sa naňho nakontaktoval, keďže vedel, že predtým mu vrátil pán K. zapožičané peniaze. Obžalovaný žiadal, aby mu požičal sumu 25.000,- € s tým, že mu povedal, že majú (spolu s družkou) dom v F., že by potreboval chatu v lokalite Z.. Rozhodol sa, že mu peniaze požičia s tým, že podpíšu zmluvu o pôžičke, kde bude podpísaná aj družka obžalovaného W.. R. Y. a podpisy boli overené. Takto pripravil zmluvu o pôžičke s uvedením podmienok. Obžalovaný s družkou išli na matriku podpisy overiť. Obžalovaný mu tvrdil, že finančné prostriedky má, ale že sú momentálne „na ceste“, takže stačí, ak zmluva bude podpísaná na jeden mesiac, teda že po mesiaci mu finančné prostriedky vráti. Zmluva bola urobená na priateľských vzťahoch, teda bezúročne. Svedok čakal, kedy mu obžalovaný peniaze vráti, keď prešla určitá doba po termíne, kde mu obžalovaný telefonicky odpovedal, že to vybaví, že to uznáva. Keď prešla dlhá doba, poslal mu 3 písomné upomienky, na ktoré neodpovedal, len vždy tvrdil, že peniaze sú na ceste, že budú. Keď si už nevedel pomôcť, požiadal Inkasnú a faktoringovú spoločnosť s. r. o., aby záväzok voči obžalovanému prevzala a peniaze vymohla. Následne ohľadom pôžičky bolo vedené aj občianskoprávne konanie a exekúcia.

S obžalovaným nemal nikdy žiadne obchodné vzťahy, tvrdil mu, že robí určitú sprostredkovateľskú činnosť pri eurofondoch, z ktorých má dostať časť finančných prostriedkov. O obžalovanom vedel, že vlastní dom v F., vozil sa na aute Kia Sportage, a keďže ho poznal od detstva, nepovažoval za potrebné nejakým spôsobom iné údaje preverovať, či má alebo nemá nejaké majetky. Keďže zmluvu podpísala i družka obžalovaného, bol presvedčený, že je to v poriadku, keďže mal za to, že zmluva bude zabezpečená tak z jednej, ako i z druhej strany. V zmluve je ešte uvedené, že pokiaľ pôžička nebude splatená, chata bude prevedená na neho do 7 dní. Ohľadom chaty obžalovaného si však údaje nepreveroval, jednoducho mu veril, že to, čo obžalovaný hovoril, je aj v skutočnosti tak, nepovažoval za potrebné, vzhľadom na krátkodobú zmluvu, pôžičku, preverovať iné detaily. Iniciatíva na pôžičku teda vyšla od obžalovaného. Zmluva sa podpisovala tesne pred overením pravdepodobne v hoteli W.. Pri uzatváraní zmluvy bol tak obžalovaný, ako i jeho družka. Podmienky zmluvy boli uvedené a napísané, obaja ho ubezpečovali, že sa jedná o krátkodobý úver, že to bude do mesiaca splatené, možno že ani nebudú potrebovať zmluvu, avšak svedok trval na zmluve. Obžalovaný v ďalšom nespochybnil obsah zmluvy a uznal ju. Peniaze zo zmluvy svedok obžalovanému odovzdal v hotovosti. Keď sa svedok dožadoval peňazí, reakcia obžalovaného bola rôzna, niekedy dvíhal, niekedy nedvíhal telefón, avšak ubezpečoval ho, že vráti, že nemá s tým problém, a keď svedok videl vyhýbavé odpovede v telefonátoch, písal obžalovanému upomienky. Ani jedna zo strán na upomienky nereagovala. V kontakte bol výlučne s obžalovaným v súvislosti s vymáhaním peňazí. Až po tom, čo bola exekúcia, mu boli čiastočne poukázané finančné prostriedky, mohlo ísť o 500,- € - 600,- €. Okolnosti, či osobný automobil, ktorý používal obžalovaný, bol jeho vlastníctvom, obdobne i nehnuteľnosť v F. nepreveroval. Nepredpokladal, že by vzhľadom na osobné pomery obžalovaného, auto, dom a rodinné pomery sa mohlo niečo stať. Obžalovaný netvrdil, že má finančné problémy, hovoril, že je dobre situovaný, pretože robí v nejakých projektoch, z ktorých by mu mali prísť finančné prostriedky, že nemá problémy požičané peniaze vrátiť, že jednoducho ide iba o preklenovací úver. Hovoril mu, že nemal by byť problém peniaze vrátiť, keďže očakáva 50.000,- € - 60.000,- €. Ohľadne družky obžalovaného si zistil, že má dom, ale bližšie si iné veci neoveroval. Pokiaľ sa s ním kontaktoval ohľadne vrátenia peňazí, obžalovaný mu hovoril, že peniaze mu vráti v najbližšej dobe, niekedy mu dával aj termíny, napr. do mesiaca, do týždňa, do troch týždňoch, pričom svedok čakal na termín, ktorý udal obžalovaný, avšak nikdy to nedodrжал. Vyjednávania ohľadne peňazí prebehlo už predtým, a teda celý proces nebol iba jeden deň. Súviselo to s tým, že svedok trval na podpise zmluvy, ktorá bola pripravená dňa 13. 6. 2012. Obžalovaný bol aj u neho doma, stretli sa pred garážou alebo na ulici niekoľkokrát, kde ho požadoval finančné prostriedky zapožičať. Pani Y. sa týchto jednaní nezúčastňovala. Nie je pravdou to, že by práve on ponúkol obžalovanému pôžičku, svedok to označil za klamstvo s tým, že nemá dôvod niekomu vnucovať finančné prostriedky. Osobu menom W. B. nepozná, pôžičku dohovárал iba on a obžalovaný bez prítomnosti iných osôb. Pred uzavretím pôžičky sa s obžalovaným síce poznali, ale nič konkrétne spolu nerokovali, neobchodovali spolu.

Svedok R.. R. Q. ku skutku v bode 2) uviedol, že obžalovaného pozná, keďže si kupoval materiál z firmy na stavbu rodinného domu a aj z toho, že jeho manželka pozná jeho družku. Obžalovaný prišiel k nim do predajne s tým, že stavia nehnuteľnosť na K. a má záujem kúpiť strešnú krytinu na celú stavbu. Obžalovaný súhlasil s cenovou ponukou, ktorú mu vyhotovil s tým, že materiál má objednať. Hovoril mu, že peniaze má už zabezpečené, že už postavil celú konštrukciu drevostavby a potom zobral nejaký drobný tovar, ktorý mu dal na dodací list s tým, že keď bude najdrahšia časť materiálu, a to strešná krytina, takto potom obžalovaný uhradí pri odoberaní. Obžalovaný následne vyvinul „pocit naliehavosti“, že už má vybaveného strechára, že hlásia zlé počasie, že nie je dobré, aby mu drevená

stavba zamokla, pričom ho požiadal, či nemôže materiál vyvieť, hneď príde a mu to zaplatí. Preto mu materiál bol vyvezený, obžalovaný sa mal dostaviť zaplatiť, avšak po dohode neprišiel a neprišiel ani na ďalší deň. Svedok mal za to, že vzhľadom na vykonávanie práce na stavbe, nestihol peniaze priniesť, takže asi za deň, dva mu telefonoval ohľadne platby, obžalovaný mu povedal, že príde na druhý deň, že má peniaze, že všetko je v poriadku, nemá sa obávať, čo mu hovoril stále dookola aj nasledovne. Svedok si uvedomil, že urobil chybu, keď mu dodal materiál bez zaplatenia a ku koncu roka mu vyhotovil faktúru na meno obžalovaného, na čom sa dohodli. Keď faktúru neuhradil, obrátili sa na súd. V auguste 2012 bol obžalovaný v spoločnosti GIZI asi 4-5 krát, obžalovaný jednal ohľadne materiálu iba s ním. Drobný tovar, ako fólia, balík tepelnej izolácie si obžalovaný prevzal sám u nich v stavebninách a strešnú krytinu ako väčší materiál mu odviezla ich firma autom na jeho stavbu, kde materiál prevzal obžalovaný priamo na stavbe. Obžalovaný pritom podpísal dodacie listy o prevzatí materiálu. Faktúru vystavil na základe toho, že obžalovaný stále peniaze neplatil, faktúru preto musel vystaviť, avšak nie z dôvodu, že mu to kázal obžalovaný, hoci obžalovaný mu hovoril, že faktúra má byť na jeho meno. Faktúra bola doručená obžalovanému, on ju prevzal osobne. Doba splatnosti faktúry do 14. 1. 2013 bola štandardná. Po nezaplatení tovaru často obžalovaného oslovoval, telefonoval mu, písal mu SMS správy a snažil sa často komunikovať. Obžalovaný mu stále tvrdil, že mu zaplatí, že ešte chvíľu má počkať, čo hovoril dookola. Ani po vystavení faktúry, k úhrade faktúry nedošlo. Ohľadne nehnuteľnosti mu obžalovaný tvrdil, že si ju robí pre seba. Pri stavbe rodinného domu mu obžalovaný v predchádzajúcich rokoch za materiál riadne zaplatil. V roku 2012 mu nezaplatil ani za ten drobný materiál. Finančnú situáciu obžalovaného po nevyplatení peňazí nezisťoval. Stále mu tvrdil, že peniaze má, že príde zaplatiť, že sa nemá báť, že nebude žiaden problém. Tých termínov mohlo byť okolo 50-60. Obžalovaný dával termíny zajtra, v piatok, na budúci týždeň. Pokiaľ ide o predajňu, platba sa vykonáva na základe hotovosti alebo sa vystavuje faktúra. Pokiaľ išlo o odobratý stavebný materiál, podľa dohody mal za neho obžalovaný zaplatiť naraz, takže aj pokiaľ už dňa 8. 8. 2012 materiál odobral, netrval na jeho zaplatení ihneď, keďže sa snažia vyjsť zákazníkom v ústrety. Svedok sa nepamätal, či už dňa 8. 8. 2012 alebo ešte v predchádzajúcom období obžalovanému objednal strešnú krytinu. Určite však už 8. 8. 2012 boli dohodnutí na tom, že obžalovaný bude brať aj ďalší stavebný materiál, a preto neriešil hneď zaplatenie peňazí za tovar v menšej sume. Podľa dohovoru však obžalovaný mal uhradiť celú sumu pri prevzatí strešnej krytiny, a teda v deň, kedy mu bol dodaný najdrahší tovar. Potom naivne veril, že obžalovaný za tovar zaplatí, obžalovaný ho stále zavádzal ohľadom termínov, ktoré nedodrжал. Dňa 21. 8. 2012, kedy prevzal strešnú krytinu, obžalovaný bol zrejme aj vo firme (svedok si na to presne nepamätal). Na vývoz materiálu ich autom pre obžalovaného dal pokyn práve svedok. Keď vytvoril pocit naliehavosti s tým, aby mu pomohol, že by mu materiál vyviezol, že mu hneď na druhý deň poobede alebo ráno za materiál zaplatí, mal mu už zaplatiť 22. 8. 2012. Aj pri náhodných stretnutiach mu obžalovaný hovoril ohľadom úhrady peňazí, že sa určite nemá báť, že mu zaplatí, udával mu veľa termínov. Majetkové pomery obžalovaného nepoznal, vedel iba, že býva v rodinnom dome v F. a keď sa púšťal do novej stavby, mal za to, že obžalovaný má peniaze. Obžalovaný vystupoval veľmi sebavedome, prišiel na osobnom automobile Kia.

K výpovedi obžalovaného na hlavnom pojednávaní uviedol, že sa nedohodol s obžalovaným, že zaplatí, keď bude mať peniaze, na takúto dohodu by nepristúpil, obžalovaný mu stále tvrdil, že financovanie má zabezpečené, a preto podal i trestné oznámenie, lebo si myslí, že obžalovaný ho podviedol a oklamal. Svedok pritom potvrdil, že išlo o tú faktúru, ktorá mu bola súdom predložená. Ďalej svedok uviedol, že nemá vedomosť, že by obžalovanému vydával aj ďalší materiál, ktorý vyzdvihol strechár W. N. ml., čo bolo asi 2 týždne po dodaní strešnej krytiny. Svedok uviedol, že nevie, či odvetrávací hrebeň nebol súčasťou celej krytiny s tým, že obžalovaný objednal celý sortiment, ktorý bol súčasťou faktúry.

Na návrh poškodeného bol na hlavnom pojednávaní dňa 24. 2. 2016 svedok dopytovaný, kde uviedol, že keď obžalovanému mal dodať hlavnú časť strechy v najvyššej finančnej hodnote, vtedy mu obžalovaný do telefónu povedal, že je v banke, že má peniaze, a že keď sa vyloží materiál zo stavebnín, príde mu zaňho zaplatiť. Bolo to v dobe, kedy sa vyvážala strešná krytina IKO Cambridge v množstve 400 m². Bolo to v dobe, kedy ešte obžalovaný strešnú krytinu neprevzal. Až následne sa potom tá strešná krytina asi o hodinu vyviezla. Tovar by obžalovanému nevyviezol, pokiaľ by mu obžalovaný netelefonoval, že mu za tovar zaplatí. Svedok súčasne uviedol, že na predchádzajúcom pojednávaní si na okolnosti, o ktorých vypovedal, nespomenul.

Svedkyňa W. R. Y. - družka obžalovaného na hlavnom pojednávaní, ako aj v prípravnom konaní využila svoje právo a nevy povedala.

Svedok B. J. uviedol, že ako podnikateľ predáva stavebný materiál, v tejto súvislosti mu obžalovaný nič nedlhuje. Potvrdil, že od pani W.. R. Y. zakúpil nehnuteľnosť na K. v lokalite Z., celý obchod zjednával s obžalovaným, ktorý mu ponúkol nehnuteľnosť s tým, že potreboval peniaze. Preto túto zakúpil za sumu 40.000,- €, keďže sa mu to zdala výhodná kúpa. Túto sumu potom vyplatil do rúk W.. R. Y. v F. v dome obžalovaného. Ohľadne kúpy bola vyhotovená zmluva, ktorá bola zaevidovaná do katastra nehnuteľností, až následne vyplatil kúpnu cenu. Po výhradách obžalovaného svedok zotrval na svojej výpovedi, že vyplatil 40.000,- €, čo zdôvodnil tým, že by nebol vykonaný vklad do katastra, ak by takúto sumu nevyplatil.

Na návrh obhajoby bol v konaní vypočutý svedok R. R., ktorý uviedol, že v roku 2012 bol oslovený obžalovaným, aby on a ich firma sa podieľali na vypracovaní projektovej dokumentácie továrne na výrobu umelých hnojív. Obžalovaný im zabezpečil ako majiteľ sprostredkovateľskej firmy stretnutie s budúcim investorom, ktorý ich oboznámil s rozsahom projektových prác ohľadom továrne. Rozišli sa s tým, že budú čakať, ako sa situácia ďalej vyvinie ohľadne investícií. Obžalovaný sa dosť spoliehal na výstavbu továrne, z čoho mal mať nejaký podiel, z ktorého chcel vyrovnat' podlžnosti, ktoré mal. Ohľadne projektu nebola žiadna zmluva a ani dohodnutá doba, nakoľko ešte neboli konkrétne oslovení, aby začali pracovať na projektovej dokumentácii, najprv sa mal vyhľadať pozemok. Žiadne finančné prostriedky neboli obžalovanému vyplatené a ani naopak, svedok nebol oboznámený ani so sumou, za ktorú mal byť projekt realizovaný.

Na návrh obhajoby bol vypočutý svedok W. B. - živnostník uviedol, že s obžalovaným sa pozná dlhú dobu a dobre s ním spolupracoval. Obžalovanému pomáhal so stavbou na Z. v roku 2012 niekedy v máji, júni, kedy začali spolupracovať. Za práce na stavbe mu obžalovaný zaplatil sumu 25.000,- € , ktorú mu poslal na účet dňa 13. 6. 2012. Započul iba to, že obžalovaný mal finančné prostriedky od nejakého ministra, ktorý sa mu ponúkol požičať peniaze. Od 13. 6.. 2012 potom už ďalej na stavbe práce nerobil. Vedel o tom, že stavbu robia pre družku obžalovaného, spoločne preberali pár detailov, keďže išlo o rodinný projekt. Okrem neho a jeho kamarátov na stavbe nikto iný v tom čase nerobil. Keďže svedok pracuje ako tesár, práce na streche nevykonával. Ohľadne skutku v bode 1) sa nevedel bližšie vyjadriť.

Svedok N. Z., ktorého na vypočutie predvolal súd, uviedol, že z podnetu obžalovaného, aby mu vykonal nejaké stavebné práce, sa dohodol s obžalovaným na vykonávaní stavebných prác. Na jeseň 2011 urobili výkopové práce v lokalite Z. a na jar 2012 začali s platňou, čo trvalo asi 2 týždne. Asi po týždni obžalovaného požiadal o zálohu, kde mu obžalovaný vyplatil 4.000,- €. Dokopy práce stáli 18.000,- € na základe faktúry, ktorú predložil polícii. Faktúru vystavil niekedy na jeseň 2012, potom bol už len s obžalovaným v styku a toto sa ťahalo asi do mája 2013, a keďže mal potom svedok iné starosti, už sa o to ďalej nezaujímal. Faktúra bola vystavená na jeho družku, keďže obžalovaný nebol vlastníkom nehnuteľnosti. Jeho družku však v živote nevidel a všetko zjednával s obžalovaným. Bolo dohodnuté, že obžalovaný bude im vyplácať peniaze každý deň, pričom rozprával, že dostane peniaze z jednej svojej zákazky, hovoril, že má ešte nezaplatené aktivity, stále sa to odkladalo s tým, že čaká peniaze. Na základe toho, že obžalovaný mu nepreplatil celú faktúru, svedok je ešte dlžný firme Betón Spiš 8.000,- €. Obžalovanému vzhľadom na to, že mu faktúru nezaplatil, telefonoval, obžalovaný sľuboval, že mu zaplatí každú chvíľu, že napr. príde v piatok, že je v banke a vyberá peniaze, svedok postupom času prestal veriť, že peniaze mu zaplatí. Keď pochopil tú situáciu, zistil, že je neriešiteľná, preto podal trestné oznámenie. Občianskoprávnu žalobu nepodal.

Svedok W. N. uviedol, že ako živnostník montoval strešnú krytinu v septembri 2012 pre obžalovaného. Nevedel sa vyjadriť ako bol strešný materiál privezený na Z., hrebeňový odvetrávací systém však doviezol svedok sám z firmy GIZI. Vykonávanie prác dojednal s obžalovaným vrátane dodávky klampiarskeho systému za cca 2.000,- €, samotná práca stála 3.000,- €. Dohodli sa tak, že obžalovaný mu celú sumu zaplatí po skončení práce. Doposiaľ mu zaplatil 1.000,- € vo forme zálohy, nezaplatil 4.000,- €. Obžalovaný mu sľúbil, že to nejako doplatí, a že nejakto bude riešiť. Obžalovanému nevystavoval faktúru, keďže sa dobre poznali, pričom veril, že rozostavaná stavba patrí obžalovanému.

Na hlavnom pojednávaní boli prečítané nasledovné listinné dôkazy, ktoré súd uvádza k jednotlivým bodom:
ku skutku v bode 1):

- trestné oznámenie podal Q. N. na okresnú prokuratúru dňa 2. 9. 2014 v súvislosti s nezaplatením predmetnej pôžičky,
- z rozsudku Okresného súdu Spišská Nová Ves sp. zn. 6C 236/2013 zo dňa 14. 10. 2013 vyplynulo, že žalovaní V. Q. F. W.. R. Y.Š. boli zaviazaní zaplatiť žalobcovi Inkasná a faktoringová spoločnosť, s. r. o. Spišská Nová Ves sumu 25.000,- € so zmluvnou pokutou do 15 dní od právoplatnosti rozsudku, ako aj trovy konania,
- zo zmluvy o postúpení pohľadávky zo dňa 10. 4. 2013 vyplynulo, že poškodený Q. N. postúpil predmetnú pohľadávku v súvislosti s dlžníkom V. Q. F. W.. R. Y. Inkasnej a faktoringovej spoločnosti, s. r. o. so sídlom Spišská Nová Ves, Letná 3167/80 zastúpenej konateľom JUDr. Viliamom Tichým,
- zmluva o pôžičke peňazí bola uzavretá medzi veriteľom Q. N. a dlžníkmi V. Q. F. W.. R. Y. R. O. M. I. O. dňa 13. 6. 2012, pričom v tento deň boli overené i podpisy v matrike. Z obsahu zmluvy vyplynulo, že veriteľ požičiava dlžníkovi sumu 25.000,- € bezúročne za účelom nákupu rekreačnej chaty. Dlžník sa zaviazal, že po nadobudnutí rekreačnej chaty uhradí požičanú sumu alebo prevedie rekreačnú chatu na veriteľa do 7 dní. Veriteľ odovzdal sumu 25.000,- € dňa 13. 6. 2012, s čím dlžník súhlasí. Účastníci sa dohodli na dobe pôžičky 1 mesiac s tým, že celá suma bude vrátená veriteľovi dňa 12. 7. 2012 najneskôr, ak nedôjde k okolnosti, ktorá by zapríčinila povinnosť skoršieho vrátenia pôžičky podľa nižšie uvedených okolností tejto zmluvy. Dlžník je povinný zaplatiť dlžnú sumu jednorazovo. Dlžníci potvrdili, že v prípade nesplatenia pôžičky až do výšky nezaplateného dlhu a sankcií ručia celým svojim majetkom a v prípade, ak ho predajú alebo prevedú na inú osobu, dopúšťajú sa trestného činu,
- poškodený Q. N. zasielal dlžníkom výzvy a upomienky dňa 24. 10. 2012, 6. 2. 2013, 11. 3. 2013 na vrátenie peňazí, k čomu boli doložené poštové lístky vrátane samotných upomienok,
- z rozhodnutí Správy katastra Spišská Nová Ves č. O. XXXX/XX zo dňa 10. 11. 2011 a 21. 6. 2011 č. O. XXX/XXXX vyplynulo, že W.. R. Y. je vlastníčkou pozemku v katastrálnom území K., registra C KN parcelné číslo XXXX/X F. XXXX/X - trvalého trávneho porastu podľa uzavretých zmlúv s pôvodnými vlastníkmi,
- z kúpnej zmluvy a rozhodnutia z katastra o vklade vlastníckeho práva vyplynulo, že dňa 13. 3. 2013 bola nehnuteľnosť v lokalite Z. - rozostavaná stavba rodinného domu patriaca W.. R. Y., odpredaná B. J. za sumu 40.000,- €,
- zo správy o exekučnom konaní súdneho exekútora Mgr. Radoslava Kešelačka, Exekútorický úrad Spišská Nová Ves, vyplynulo, že na základe návrhu Inkasnej a faktoringovej spoločnosti s.r.o. Spišská Nová Ves na vykonanie exekúcie sp. zn. Ex 1540/13R zo dňa 20.12.2013, je vykonávaná exekúcia povinných V. Q. a W.. R. Y. na sumu 25 000,- € okrem príslušenstva, kde ku dňu 13.11.2014 bola vymožená suma 500 €, z čoho 380 € dňa 14.5.2014 bolo zaslaných oprávnenému,
- podľa výpisu z katastra z listu vlastníctva č. XXXX na základe kúpnej zmluvy zo dňa 31.5.2013 vlastníkom rozostavanej budovy a príľahlých pozemkov sa stal W.. B. J.,
- z vyjadrenia Obce K.Č. vyplynulo, že stavba v lokalite Z. sa uskutočnila 26.9.2011 na podklade stavebného povolenia podľa rozhodnutia obecného úradu zo dňa 16.9.2011,
- podľa správy súdneho exekútora Mgr. Ing. Radoslava Kešelačka zo dňa 5.2.2015 vyplynulo, že nenastala zmena o výške vymáhanej sumy pre poškodeného, obžalovaný nie je vlastníkom nehnuteľností, je držiteľom motorového vozidla Audi A6 TDI, EČV M. XXX H., kde vlastníkom vozidla je „„,
- podľa rozhodnutia Správy katastra Spišská Nová Ves č. vkladu O. XXX/XX zo dňa 31.5.2013 bol povolený vklad vlastníckeho práva do katastra nehnuteľností pozemkov nachádzajúcich sa v kat. územie F. vlastníčky W.. R. Y. v prospech B. J., k tomu kúpna zmluva zo dňa 13.3.2013 uzatvorená medzi W.. R. Y. F. B. J., ktorou boli odpredané nehnuteľnosti a príľahlé pozemky v katastrálnom území K. (lokalita Z.) za sumu 40.000 € s tým, že uvedená kúpna cena bude zaplatená pri podpise zmluvy,
- z rozhodnutí Správy katastra Spišská Nová Ves č. O. XXXX/XX zo dňa 10. 11. 2011 a 21. 6. 2011 č. O. XXX/XXXX vyplynulo, že W.. R. Y. je vlastníčkou pozemku v katastrálnom území K., registra C KN parcelné číslo XXXX/X F. XXXX/X - trvalého trávneho porastu podľa uzavretých zmlúv s pôvodnými vlastníkmi,
- z kúpnej zmluvy a rozhodnutia z katastra o vklade vlastníckeho práva vyplynulo, že dňa 13. 3. 2013 bola nehnuteľnosť v lokalite Z. - rozostavaná stavba rodinného domu patriaca W.. R. Y., odpredaná B. J. za sumu 40.000,- €,

Ku skutku v bode 2):

- trestné oznámenie bolo podané R.. R. Q. na okresnú prokuratúru dňa 18.9.2014 v súvislosti s nezaplatením dodaného tovaru obžalovaným,

- z faktúry č. XXXXXXXXX dodávateľa firma GIZI, spol. s r.o. Spišská Nová Ves, IČO: XXXXXXXXX vyplynulo, že táto bola vyhotovená dňa 31.12.2012 s dobou splatnosti 14.1.2013 na sumu 5.898,78 € pre odberateľa V. Q. za dodanie tovaru a to Jutadach 135 na sumu 80,46 €, Rockmin na sumu 26,57 €, IKO Cambridge 49 - 399,9 m2 v sume 3791,05 €, IKO Cambridge 49 - 46,5 m2 na sumu 496,62 €, Marathon Ultra 49 v sume 356,40 €, IKO Armourbase Pro na sumu 680,40 €, IKO Armourvend Multi Plus na sumu 467,28 €, pričom bola daná zľava 59,46 €,
- výdajkové doklady dodávateľa GIZI, spol. s r.o. Spišská Nová Ves pre odberateľa V. Q., ktoré boli oboma stranami podpísané, a to č. O. zo dňa 8.8.2012 (dodaný Jutadach 135 v sume 134,10 €) a č. O. zo dňa 16.8.2012 (dodaný Rockmin v sume 44,28 €), deklarujúce prevzatie tovaru obžalovaným,
- dodací list na materiál IKO Cambridge spolu 144 balíkov (rozpísané v dvoch častiach), Marathon Ultra 49, podkladový pás Armourbase Pro, IKO Armourvend Multi Plus a pal. IKO - podpísaný obžalovaným, ktorým potvrdil prevzatie tovaru dňa 21.8.2012,
- podľa platobného rozkazu Okresného súdu Spišská Nová Ves sp.zn. 8Ro 169/2013 zo dňa 20.5.2013, ktorý nadobudol právoplatnosť dňa 20.6.2013 obžalovaný je povinný zaplatiť firme GIZI spol. s r.o. Spišská Nová Ves sumu 5.898,78 € s príslušenstvom,
- podľa správy súdneho exekútora JUDr. Barbory Hovanovej účelom vymoženia dlhu je vedená exekúcia sp. zn. Ex 252/2013 s tým, že nedošlo k vymoženiu žiadnych finančných prostriedkov od obžalovaného, nebol zistený žiaden majetok podliehajúci exekúcii vo vlastníctve povinného,

spoločné k bodom 1) a 2):

- podľa správy VÚB banky obžalovaný nemal v uvedenej banke žiadny účet, obdobne ani v Tatra banke a.s. Bratislava a v Slovenskej sporiteľni a.s. Bratislava,
- podľa správy ČSOB a.s. Bratislava neboli evidované osobné účty obžalovaného, avšak V. Q. je uvedený na účte spoločnosti Eurokontakt 1 s.r.o. ako štatutárny zástupca a jediný disponent tohto účtu,
- podľa výpisu exekučných konaní ku dňu 25. 5. 2015 voči obžalovanému je vedených osem občianskoprávných konaní (z toho exekučných 6, vrátane firmy GIZI, spol. s r.o., Inkasnej a faktoringovej spoločnosti s.r.o.), pričom u V. O. ide o sumu 4.500,- € s príslušenstvom (obžalovaný uviedol, že V. O. podlžnosť zaplatil na ruku),
- Uznesením OR PZ, odbor kriminálnej polície Spišská Nová Ves zo dňa 23.12.2014 ČVS: ORP-724/2-VYS-SN-2014 bolo zastavené trestné stíhanie vedené vo veci pre prečin podvodu podľa § 221 ods. 1, 2 Tr. zákona na tom skutkovom základe, že V. Q. v mesiaci apríl 2012 si mal objednať u dodávateľa N. Z. vykonanie stavebných prác domu v lokalite Z. v hodnote 13.605,12 €, hoci už v čase objednávania týchto prác vedel, že faktúru č. XX/XXXX zo dňa 28.12.2012 splatnú 11.1.2013, vystavenú dodávateľom N. Z., neuhradí, pričom faktúra doposiaľ ani uhradená nebola, čím spôsobil škodu N. Z. v sume 13.605,12 €,
- Uznesením OR PZ, odbor kriminálnej polície Spišská Nová Ves zo dňa 3.12.2014 ČVS: ORP-790/2-VYS-SN-2014 vyšetrovateľ odmietol vec trestného oznámenia V. O. na tom skutkovom základe, že V. Q. v mesiaci november 2012 v M. si požičal od V. O. sumu 6.000 € s tým, že mu ju bude splácať postupne v mesačných splátkach po 300 €, pričom mu doposiaľ vrátil iba 2.000 €, hoci mal V. Q. už vtedy vedieť, že finančnú hotovosť vôbec nevráti, čím spôsobil V. O. škodu 4.500 €,
- zo správy Sociálnej poisťovne, pobočka Spišská Nová Ves zo dňa 22. 10. 2014 sa W.. R. Y. v období od 1. 1. 2012 nachádzala v registri poisťencov a sporiteľov ako zamestnanec s pravidelným príjmom u zamestnávateľa Základná škola, N. X, M. I. O.. Súčasne bola poberateľkou nemocenských dávok v roku 2012,
- podľa správy Sociálnej poisťovne, pobočka Spišská Nová Ves za obdobie od 1. 1. 2012 do 22. 10. 2014 bola za mesiace január až apríl 2012 vyplatená suma materského spolu vo výške 1.653,40,- € W.. R. Y., pričom od januára 2012 nepoberala nemocenské,
- podľa správy VÚB banky Bratislava bola W.. R. Y.R. vlastníčkou účtu, k čomu boli priložené aj výpisy, pričom obžalovaný v uvedenej banke účet nemal,
- podľa správy Prvej stavebnej sporiteľne Bratislava obžalovaný V. Q. nebol klientom sporiteľne a vystupoval ako zákonný zástupca - rodič zmlúv o stavebnom sporení uzatvorených na deti - na majiteľa V. Q. s aktuálnym stavom na účte -24,78 €, zmluvy na majiteľa V. Q. a zmluvy na maloletého V. Q. taktiež s mínusovými zostatkami. Zo správy vyplynulo, že W.. R. Y. za obdobie od 1. 1. 2012 bola klientkou sporiteľne a mala založené účty stavebného sporenia č. XXXXXXXXXXXX M. aktuálnym stavom ku dňu 1. 10. 2014 1.702,68 € a účtu mimoriadneho medziúveru č. XXXXXXXXXXXX s dátumom založenia 2. 9. 2011 s aktuálnym mínusovým stavom -81.593,23 €, pričom jej bol poskytnutý mimoriadny úver vo výške 77.900,- €, platobná disciplína bola slabá vzhľadom na nesplácanie úveru s posledným vložením vkladu 4. 3. 2014. Z výpisov z priložených účtov vyplynulo, že ku dňu 13. 6. 2012 boli vkladané iba minimálne

finančné prostriedky na účet s upomienkami na zaplatenie stavebného sporenia, obdobne to bolo i s účtom medziúveru s tým, že v tomto období boli klientke zasielané upomienky na úhradu splátok,
- zo správy OTP banka Bratislava s výpismi z účtu vyplynulo, že na bežnom účte W.. R. Y. neboli vykonané obraty v stíhanom období kvôli blokácii účtu z titulu exekúcie (podľa vyjadrenia obžalovaného išlo o úvery, ktoré boli splatené).

- z výpisu z listu vlastníctva č. 260 vyplynulo, že rodinný dom spolu s pozemkami, nachádzajúci sa v obci F., je vlastníctvom W.. R. Y., v súčasnosti je zriadené exekučné záložné právo v prospech exekútora Mgr. Radoslava Kešeláka, Štátneho fondu rozvoja bývania Bratislava, Prvej stavebnej sporiteľne a.s. Bratislava, pričom sa na uvedené vzťahuje aj exekučný príkaz v prospech Inkasnej a faktoringovej spoločnosti s.r.o. Spišská Nová Ves č. Ex 1540/13R zo dňa 16.4.2014,

- podľa výpisu z Obchodného registra spoločnosti Eurokontakt 21 s.r.o. F. a Eurokontakt 1 s.r.o. F. boli vlastníctvom W.. R. Y. od 19.6.2012 resp. od 22.9.2012. Spoločnosť Eurokontakt 1 s.r.o. bol konateľom i obžalovaný, ktorému vznikla funkcia 13.9.2012 (podľa vyjadrenia obžalovaného bola uvedená spoločnosť prepísaná a W.. R. Y. už nie je jej vlastníčkou,

- z výpisu z obchodného registra vyplynulo, že majiteľom a konateľom spoločnosti Inkasná a faktoringová spoločnosť s.r.o. Spišská Nová Ves je JUDr. Viliam Tichý,

- zo správy Daňového úradu Košice vyplynulo, že obžalovaný nepodal daňové priznanie k dani z príjmov fyzickej osoby za zdaňovacie obdobie roku 2012,

- zo správy Sociálnej poisťovne pobočka Spišská Nová Ves s prílohou vyplynulo, že v dobe od 1.1.2012 do 31.12.2012 sa obžalovaný v registri poistencov a sporiteľov SDS ako zamestnanec, ako SZČO, ako poberateľ nemocenských dávok, dávok v nezamestnanosti a dôchodkových dávok nenachádza, kde v tomto období nebol v pracovnom pomere,

spoločne k bodom 1) a 2) po podaní obžaloby:

- podľa špecifikácie fakturovaných položiek faktúry č. XXXXXXXX dodávateľa spoločnosti GIZI s.r.o. Spišská Nová Ves, tovar Jutadach 135 je paropriepustná fólia, ktorá sa používa na odvetranie strešného plášt'a, Rockmin je tepelná izolácia na zateplenie konštrukcie krovu, IKO Cambridge 49 je strešná krytina, IKO Marathon Ultra 49 príslušenstvo k strešnej krytine tzv. hrebenáče, IKO Armourbase Pro príslušenstvo k strešnej krytine - podkladový asfaltový pás a IKO Armourvend Multi Plus príslušenstvo k strešnej krytine tzv. odvetrávací prvok,

- podľa výpisu z obchodného registra ku dňu 15.1.2016 vyplynulo, že obžalovaný je konateľom spoločnosti Eurokontakt 1 s.r.o. aj v súčasnom období, pričom podľa jeho vyjadrenia bola spoločnosť prevedená na iný subjekt,

- podľa výkazov ziskov a strát k daňovému priznaniu za rok 2012 firma Eurokontakt 1 s.r.o. nedosahovala žiadne hospodárske výsledky,

- z dodacieho listu vystaveného dňa 4.9.2012 (č. l. 293) predloženého obhajobou bol dodávateľom Dektrade SR s.r.o. Bratislava pre firmu GIZI s.r.o. dodaný materiál IKO Cambridge 49 46,5 m²,

- podľa dodacieho listu zo dňa 21.8.2012 (č. l. 294) bol firmou GIZI s. r. o. dodaný materiál obžalovanému IKO Cambridge 129 balíkov - 399,9 m², Marathon Ultra 49, podkladový pás Armourbase Pro a pal. IKO,

- vyjadrenia Sociálnej poisťovne pobočka Spišská Nová Ves vyplynulo, že obžalovaný od 1.1.2012 nie je evidovaný ako zamestnanec a ani ako SZČO doposiaľ (obžalovaný uviedol, že spoločnosť Eurokontakt nevlastní motorové vozidlo KIA Sorento, keďže je predmetom lízingu, kde spoločnosť spláca splátky, majiteľkou spoločnosti je W.. R. Y. a v roku 2012 spoločnosť vykonávala činnosť v súvislosti so sprostredkovaním obchodu, obžalovaný je jej konateľom).

Na základe takto vykonaného dokazovania súd hodnotil dôkazy jednotlivo a v ich súhrne podľa § 2 ods. 12 Tr. poriadku, pričom skutkový stav zistil a ustálil ako je popísaný v bodoch 1) a 2) výroku tohto rozsudku.

K bodu 1)

Zo zmluvy o pôžičke peňazí, ktorá bola uzavretá v Spišskej Novej Vsi dňa 13. 6. 2012 bolo v konaní nepochybne dokázané, že dlžníci V. Q. F. W.. R. Y. si zapožičali sumu 25.000,- € bezúročne na dobu jedného mesiaca od veriteľa Q. N. s tým, že celú dlžnú sumu boli povinní vrátiť do 12. 7. 2012. Požičanú sumu odovzdal veriteľ v deň podpisu tejto zmluvy.

Obžalovaný v priebehu konania nespochybnil, že takúto zmluvu skutočne uzavrel spoločne so svojou družkou, a že prevzal od Q. N. sumu 25. 000,- €, nespochybnil ani dobu, do ktorej mal peniaze vrátiť. Vyjadrenia obžalovaného v tomto smere sa zhodovali s výpoveďou veriteľa.

Obžalovaný nespochybnil ani to, že zapožičaná suma doposiaľ nebola dlžníkmi vrátená, k čomu podrobne vypovedal svedok Q. N., ktorí zasielal dlžníkom i výzvy na vrátenie peňazí, ktorých kópie sú obsiahnuté v spise. Následne veriteľ zmluvou zo dňa 10. 4. 2013 postúpil predmetnú pohľadávku Inkasnej a faktoringovej spoločnosti, s. r. o. so sídlom Spišská Nová Ves zastúpenej JUDr. Viliamom Tichým.

Rozsudkom Okresného súdu Spišská Nová Ves sp. zn. 6C 236/2013 zo dňa 14. 10. 2013 bola žalovaným V. Q. F. W.. R. Y. uložená povinnosť uhradiť žalobcovi Inkasná a faktoringová spoločnosť, s. r. o. Spišská Nová Ves sumu 25.000,- € s príslušenstvom do 15 dní od právoplatnosti rozsudku. Keďže peniaze neboli zaplatené, došlo k vymáhaniu plnenia v exekučnom konaní sp. zn. Ex 1540/13R, kde ku dňu 13.11.2014 bola exekútorom vymožená suma 500,- €, z toho 380,- € dňa 14.5.2014 bolo zaslaných oprávnenému (podľa vyjadrenia poškodeného JUDr. Viliama Tichého na hlavnom pojednávaní dňa 18. 3. 2016, k tomuto dňu bola uhradená suma cca 500,- €, mesačne je exekútorom zasielaná suma 79,- €).

Z uvedených dôkazov bolo teda jednoznačne dokázané, že obžalovaný napriek tomu, že na podklade zmluvy o pôžičke sa zaviazal požičané peniaze vrátiť Q. N. do 12. 7. 2012 takto neurobil a predmetná suma nebola ku dňu vyhlásenia tohto rozsudku zaplatená, resp. bola zaplatená iba malá časť dlhu, a to aj napriek tomu, že je vymáhaná v exekučnom konaní. Je potrebné dodať, že keďže družka obžalovaného W.. R. Y. počas celého konania nevypovedala, nebolo možné jej výsluchom zistiť skutočnosti týkajúce sa skutku.

Hoci obžalovaný tvrdil, že pôžičku mu sám od seba ponúkol W.. Q. N., a že peniaze mu boli vyplatené v hoteli W. bezprostredne pred overením podpisov na zmluve na matrike, išlo o tvrdenia, ktoré nemali vplyv na ustálenie skutkového stavu. Podstatné bolo totiž to, že obžalovaný požičané peniaze aj fakticky prevzal, pričom došlo i k podpisu zmluvy dlžníkmi, v ktorej sa zaviazali do určeného termínu pôžičku vrátiť. Navyše jeho tvrdenia vyvrátil W.. Q. N., ktorý logicky a presvedčivo zdôvodnil, že v podstate nemal dôvod vnucovať obžalovanému svoje peniaze, pričom to bol práve obžalovaný, s ktorým predtým jednal bez prítomnosti iných osôb (a to aj W.. R. Y., ktorú videl iba pri uzavretí zmluvy). V tejto súvislosti súd poukazuje na tvrdenia obžalovaného, že svedok W. B. (ktorý nebol vypočutý v prípravnom konaní) by mohol potvrdiť, že pôžičku mu W.. Q. N. ponúkol ako dobrý kamarát. Z výpovede tohto svedka na súde však vyplynulo, že nebol prítomný pri žiadnom jednaní ohľadom pôžičky, vyjadril sa i tak, že iba od obžalovaného počas vykonávania prác sa dozvedel, že peniaze na dokončenie projektu sa mu ponúkol požičať „nejaký pán minister, neviem ani o koho ide“. Takéto neurčité tvrdenia rozhodne nemohli spochybníť výpoveď W.. Q. N., ktorý pokiaľ by nebol oslovený obžalovaným, peniaze by nemal dôvod požičať, keďže spolu neboli prakticky v žiadnom bližšom rodinnom, pracovnom alebo inom blízkom vzťahu.

Obžalovaný ďalej spochybnil, že by obsah zmluvy zodpovedal skutočnému stavu, keďže účelom pôžičky nebola kúpa rekreačnej chaty v obci K., ale vyplatenie tesára. Vzhľadom na to, že pozemky registra C KN parcelné číslo XXXX/X F. XXXX/X v katastrálnom území K. (lokalita Z.) prešli do vlastníctva W.. R. Y. už dňa 10.11.2011 na podklade rozhodnutí Správy katastra Spišská Nová Ves č. vkladu O. XXXX/XX zo dňa 10. 11. 2011, resp. O. XXX/XX zo dňa 21. 6. 2011 a stavebné povolenie na výstavbu novostavby - rodinný dom bolo vydané Obcou K. dňa 16. 9. 2011, a pri porovnaní s tým, že v dobe pôžičky sa nehnuteľnosť nepochybne iba stavala, pôžička nemohla byť použitá „za účelom nákupu rekreačnej chaty“. Uvedené však nevylučuje zodpovednosť obžalovaného vyplývajúcu mu z pôžičky vrátane zodpovednosti za správnosť celého obsahu zmluvy, ktorú spolu s družkou podpísal, a to aj pokiaľ išlo o jej účel. Z uvedeného teda vyplynulo, že obžalovaný už pri podpise zmluvy vedel, že peniaze nepoužije na kúpu rekreačnej chaty, ale na iný účel. Podpisom aj takejto zmluvy obžalovaný prejavil urgentný záujem na získanie peňazí pôžičkou. Pre zistenie skutkového stavu bolo preto irelevantné i to, že zmluvu spisoval veriteľ.

V nadväznosti na to je potrebné poukázať i na tvrdenie obžalovaného, že s W.. Q. N. bol v jednaní ohľadom prevodu rekreačnej chaty, avšak veriteľ chcel iba peniaze. Podľa bodu II/ zmluvy o pôžičke sa „dlžník zaväzuje, že po nadobudnutí rekreačnej chaty uhradí požičanú sumu alebo prevedie rekreačnú chatu na veriteľa do 7 dní“. Zo znenia zmluvy je zrejmé, že veriteľovi W.. Q. N. bolo dané na výber, či chce peniaze alebo chatu. Keďže však účel pôžičky podľa zmluvy bol nákup rekreačnej chaty (ktorý sa nestal), logicky nemohla byť splnená podmienka ani „jej nadobudnutia“, keďže žiadnu chatu obžalovaný a jeho

družka nekúpili, ale ju iba stavali. Nebolo pritom sporné, že sa jednalo o túto nehnuteľnosť (ktorá v zmluve nebola identifikovaná), a nie inú. Ako pritom vyplynulo z výpovede W.. Q. N. išlo iba o jeho zábezpeku, aby mu boli peniaze vrátené. Ďalej však bolo preukázané, že predmetný rozostavaný rodinný dom bol pritom odpredaný dňa 13. 3. 2013 vlastníčkou W.. R. Y. B. J. podľa zmluvnej sumy za 40.000,- €. Ako potvrdil svedok B. J. predaj zjednal obžalovaný (ktorý nebol vlastníkom nehnuteľnosti). Obžalovaný k tomu udal iba to, že B. J. podľa dohody vyplatil sumu 26. 000,- €, odvolávajúc sa na príjmový doklad W.. R. Y.. Bez ohľadu na značný rozpor medzi tvrdením obžalovaného a svedka B. J., súd mohol bezpečne konštatovať, že obžalovaný disponoval sumou aspoň 26. 000,- € ku dňu 13. 3. 2013, čo mu dovoľovalo vrátiť dlh W.. Q. N..

K bodu 2)

Z vyjadrenia obžalovaného, výpovede svedka R.. R. Q. vrátane výdajkových dokladov č. O. zo dňa 8.8.2012, č. O. zo dňa 16.8.2012 vystavených dodávateľom firmou GIZI, spol. s r.o. Spišská Nová Ves pre odberateľa V. Q., a dodacím listom zo dňa 21. 8. 2012 bolo nepochybne dokázané, že obžalovaný v týchto dňoch odobral v rozsudku popísaný stavebný materiál, pričom podľa faktúry č. XXXXXXXX (ohľadom všetkého materiálu) vystavenej R.. R. Q. dňa 31. 12. 2012, ktorú prevzal, tak mal urobiť najneskôr 14.1.2013. Súhrnná cena dodaného tovaru bola v sume 5.898,78,- €, za ktorý doposiaľ nezaplatil.

Obžalovaný sa v zhode s tvrdeniami svedka R.. R. Q. nebránil tomu, že za uvedený tovar doposiaľ nezaplatil, hoci podľa právoplatného platobného rozkazu Okresného súdu Spišská Nová Ves sp. zn. 8Ro 169/2013 zo dňa 20.5.2013 je povinný zaplatiť firme GIZI spol. s r.o. Spišská Nová Ves predmetnú sumu s príslušenstvom. K uspokojeniu poškodeného nedošlo ani prostredníctvom exekúcie na základe vedeného konania č. Ex 252/2013, keďže nebol zistený žiaden majetok podliehajúci exekúcii vo vlastníctve obžalovaného.

Obranou obžalovaného v konaní bolo, že za tovar mal zaplatiť, až keď bude mať peniaze („jednoducho, keď dostane peniaze, takže mu zaplatí, že sa báť nemusí, s čím svedok súhlasil“), nedohodli sa na žiadnom termíne, do ktorého mal zaplatiť. V opačnom prípade by mu nedodal ďalší tovar (odvetrávací hrebeň) asi o 2 týždne.

Z výdajkového dokladu dodávateľa GIZI, spol. s r.o. Spišská Nová Ves pre odberateľa V. Q. Č.. O. bolo preukázané, že obžalovaný prevzal dňa 8.8.2012 tovar - Jutadach 135 (podľa špecifikácie predloženej poškodeným ide o fóliu slúžiacu na odvetranie strešného plášt'a) v sume 134,10 € (vo faktúre zľava na sumu 80, 46,- €), ďalej výdajkového dokladu č. O. prevzal dňa 16.8.2012 Rockmin 9m2 (tepelná izolácia) v sume 44,28 € (fakturovaná so zľavou na sumu 26,57,- €), pričom všetok ďalší tovar (vrátane strešnej krytiny a odvetrávacieho hrebeňa) prevzal dňa 21. 8. 2012, čo potvrdil svojím podpisom na týchto dokladoch. Obžalovaný teda dňa 21. 8. 2012 prevzal strešnú krytinu IKO Cambridge ako najdrahšiu položku v sume 3.791,05,- € spolu s ďalším tovarom. Aj z dodacieho listu predloženého obžalovaným v priebehu konania pred súdom, ako i z faktúry, kde bola strešná krytina rozpísaná v dvoch položkách, logicky vyplynulo, že mu bola vydávaná na dvakrát (ďalší materiál dovezol svedok W. N.). Z tohto uvedeného bolo zrejmé, že obžalovaný najprv odobral v dňoch 8.8.2012 a 16.8.2012 tovar účtovaný v nižších cenách, a následne dňa 21. 8. 2012 odobral tovar účtovaný vo vysokej cene, čo logicky nemuselo vyvolať u svedka R.. R. Q. reálnu obavu z nezaplatenia celého vydaného tovaru, keďže sa s obžalovaným dohodli na tom, že až po odobratí strešnej krytiny ako najdrahšej položky (ktorú u svedka predtým objednal) uhradí i za skôr odobratý „drobný“ tovar. Napriek tomu, že obžalovaný predložil dodací list zo dňa 4.9.2012 (č. I. 293) dodávateľa Dektrade SR s.r.o. Bratislava pre firmu GIZI s.r.o. na materiál IKO Cambridge 49 46,5 m2, nebolo dokázané, že práve aj dňa 4. 9. 2012 bola pre obžalovaného vykonaná nejaká dodávka. Aj pokiaľ by sa to stalo, nemožno považovať tvrdenie obžalovaného za pravdivé, že v podstate ak nezaplatil ihneď za každú dodávku, dokazuje to, že sa dohodol na zaplatení celého tovaru „až keď bude mať peniaze“.

Na druhej strane bolo vylúčené, aby svedok vydal (predal) tovar obžalovanému s tým, že mu za neho zaplatí až vtedy, čo obžalovaný dostane od neho peniaze, resp. keď bude peniaze mať. Je potrebné poukázať na to, že svedok je zamestnancom spoločnosti, ktorá sa „živí“ predajom, a preto nebolo možné spoliehať sa na celkom zjavne neistú udalosť (kedy obžalovaný dostane peniaze) vrátane čakania na zaplatenie tovaru obžalovaným, čo v podstate vyvracia celý zmysel obchodovania. Svedčí o tom i následné vystavenie faktúry svedkom na konci roka ako účtovného obdobia. Obžalovaný vo vzťahu k

svedkovi bol iba jeho bežný známy, nešlo o žiadnu blízku osobu. Nakoniec však sám svedok R.. R. Q. vyvrátil obranu obžalovaného, keďže jednoznačne potvrdil, že k takejto „dohode“ o zaplatení za materiál medzi ním a obžalovaným nedošlo, keďže obžalovaný sľúbil za tovar zaplatiť v deň jeho prevzatia, resp. nasledovný deň, čo neurobil. Vzhľadom na presvedčivosť tejto výpovede svedka, súd ju považoval za objektívnu a hodnovernú, na rozdiel od tvrdení obžalovaného.

K bodu 1) a 2)

V konaní bolo dokázané, že obžalovaný dohodol zmluvu o pôžičke a odobral stavebný materiál v súvislosti so stavbou rekreačnej chaty v lokalite Z., ktorú vlastnila jeho družka R.. R. Y., dohadoval i práce na stavbe. Potvrdili to nielen svedkovia W.. Q. N. F. R.. R. Q., ale aj živnostníci, ktorí v roku 2012 na stavbe pracovali.

Z listinných dôkazov, ktorých obsah súd vyššie popísal (správy Sociálnej poisťovne pobočka Spišská Nová Ves, Prvej stavebnej sporiteľne Bratislava, finančných inštitúcií, Daňového úradu Košice, výpisov z obchodného registra) vyplynulo, že obžalovaný v roku 2012 bol konateľom spoločnosti Eurokontakt 1 s. r. o. so sídlom F. XXX (v tom čase vlastníčkou bola W.. R. Y.) v období od 27. 5. 2009 do 22. 5. 2012 a od 13. 9. 2012 doposiaľ, pričom spoločnosť vykazovala účtovnú stratu pred zdanením, v roku 2012 nevyplatila obžalovanému žiadnu mzdu. Obžalovaný nebol zaznamenaný v registri poisťencov a sporiteľov SDS ako zamestnanec, ako SZČO, ako poberateľ nemocenských dávok, dávok v nezamestnanosti a dôchodkových dávok, nebol v žiadnom pracovnom pomere. V bankových inštitúciách nemal vložené žiadne finančné prostriedky, mínusové zostatky boli zaznamenané i pri stavebnom sporení detí. Nebol vlastníkom nehnuteľností alebo motorového vozidla, používal automobil, ktorý bol predmetom leasingu. Obdobne na tom bola jeho družka W.. R. Y., ktorá poberala materský príspevok (január až apríl 2012 spolu vo výške 1.653,40 €), mala príjem ako zamestnanec základnej školy a vlastnila nehnuteľnosť - rodinný dom v F. (nepočítajúc pozemok na Z., kde sa stavba realizovala). Bežný účet mala zablokovaný kvôli exekúcii, iné finančné prostriedky na účtoch neboli zistené.

Bolo teda dokázané, že obžalovaný nemal žiaden príjem a nemal ani žiadne finančné záruky (zdroje) do budúcnosti, a to i spolu s družkou, ktoré by dovoľovali vôbec realizovať predmetnú stavbu tak, že by došlo k úhrade finančných prostriedkov iným osobám buď ihneď alebo v blízkej budúcnosti. Dosvedčuje to i súčasná situácia, kedy sú vedené exekúcie na rodinný dom v F., pričom obžalovaný nevlastní žiaden a jeho družka iný ďalší majetok. Odpredajom chaty však boli získané finančné prostriedky od B. J. podľa tvrdení obžalovaného vo výške 26. 000,- € dňa 13. 3. 2013, a keďže obžalovaný nevypovedal, súd nezistil akým spôsobom boli použité. Na tomto konštatovaní nemenila nič ani výpoveď svedka R. R., ktorý vypovedal k doteraz nerealizovanému projektu, s ktorým prišiel obžalovaný, a ktorý ani v roku 2012 nenadobudol reálne „rozmary“ a bol iba v sfére akýchsi plánov obžalovaného.

Obžalovaný však dlhoval 25.000,- € Q. N., dodnes dlhuje celú sumu 5.898,78,- € firme GIZI s. r. o., N. Z. za vykonané práce v apríli 2012 doposiaľ nezaplatil sumu 13.605,12,- €, W. N. za práce vykonané v septembri 2012 sumu 4.000,- €, od V. O. si zapožičal sumu 6.000,- € v novembri 2012 (občianskoprávne konanie vedené na sumu 4.500,- €). Podľa tvrdení svedka W. B. za práce vykonané v mesiacoch máj - jún 2012 mu obžalovaný vyplatil sumu 25. 000,- € dňa 13. 6. 2012.

Finančné príjmy obžalovaného vo vzťahu k výdavkom, ktoré obžalovaný mal zaplatiť, dovoľujú bezpečne konštatovať, že u skutku v bode 1) už v čase podpisu zmluvy s Q. N. bol prinajmenšom uzrozumený, že poskytnuté peniaze mu nevráti, pretože vedel o tom, že nedisponuje dostatočným majetkom ani pohľadávkami, a to ani očakávanými v blízkej budúcnosti, ktorými by tento záväzok vedel splniť. Vychádzajúc striktnie z obsahu zmluvy o pôžičke, dňa 12. 7. 2012 nebol spôsobilý dlh uhradiť a lehotu vrátenia peňazí iba predstieral, čoho si musel byť vedomý. Rovnako tomu bolo i pokiaľ išlo o záväzok v bode 2), ktorý obžalovaný nezaplatil vôbec, a to ani ku dňu vyhlásenia rozsudku.

Keďže vina obžalovaného bola nepochybne a jednoznačne preukázaná, súd ho uznal za vinného v bodoch 1) a 2) výroku tohto rozsudku.

Oproti obžalobe súd doplnil v bode 2) bez zmeny totožnosti skutku skutočnosť týkajúcu sa vystavenej faktúry, keďže týmto dokladom bola stanovená doba, do ktorej obžalovaný musel za tovar zaplatiť najneskôr.

Po subjektívnej i objektívnej stránke obžalovaný naplnil v bodoch 1) a 2) skutkovú podstatu pokračovacieho zločinu podvodu podľa § 221 ods. 1, 3 písm. a) Tr. zák., pretože pokračovacím konaním na škodu cudzieho majetku seba obohatil tým, že uviedol niekoho do omylu a spôsobil tak na cudzom majetku značnú škodu. Trestného činu sa dopustil tým, že v bode 1) napriek tomu, že vedel, že peniaze, ktoré si zapožičal, nevráti v dohodnutej lehote, poškodeného ubezpečoval, že sa tak stane v lehote uvedenej v zmluve. V bode 2) napriek tomu, že vedel, že za prevzatý stavebný materiál nezaplatí v dohodnutom termíne, tento prevzal, pričom poškodeného ubezpečoval, že sa tak určite stane. Obžalovaný pokračoval v páchaní toho istého trestného činu podvodu v zmysle § 122 ods. 10 Tr. zákona, čiastkové útoky spájala objektívna súvislosť v čase, spôsobe ich páchania a v predmete útoku, ako aj subjektívna súvislosť, a to jednotiaci zámer obžalovaného spáchať tento trestný čin. Podľa § 125 ods. 1 Tr. zákona obžalovaný spôsobil konaním značnú škodu, keďže úhrnná škoda presiahla sumu 26.600,- €. Je zrejmé, že spôsobená škoda predstavuje súčasne obohatenie sa obžalovaného.

Obžalovaný konal v priamom úmysle podľa § 15 písm. a) Tr. zákona, pretože chcel uvedením poškodených do omylu v otázke splatenia dlhov, porušiť záujem chránený Trestným zákonom, ktorý sleduje ochranu majetku občanov a organizácií pred podvodnými konaniami páchatel'ov, čím je daná aj nebezpečnosť konania obžalovaného. Motívom konania obžalovaného bola snaha získať majetkový prospech.

Obžalovaný v konaní namietal, že by sa bol dopustil stíhanej trestnej činnosti. V záverečnej reči obhajca poukázal na to, že skutočnosť, že obžalovaný zapožičané peňažné prostriedky nevrátil v zmluvnej lehote, sama osebe neodôvodňuje záver, že by sa bol obohatil ku škode cudzieho majetku tým, že veriteľa uviedol do omylu. K naplneniu znakov trestného činu podvodu sa po subjektívnej stránke vyžaduje, aby obžalovaný v dobe pôžičky konal v úmysle vypožičané peniaze vôbec nevrátiť alebo nevrátiť ich v zmluvnej lehote, poprípade konal s vedomím, že peniaze nebude môcť v zmluvnej lehote vrátiť, a že tým uviedol iného do omylu. Omyl je nezhoda vedomostí, predstav človeka so skutočným stavom veci. Páchatel' uvádza niekoho do omylu spravidla aktívnym konaním, keď predstiera existenciu určitých okolností, ktoré sú v rozpore so skutočným stavom veci.

Súd k tomu uvádza, že teoretické východiská, ktoré obhajoba poskytla, boli správne. V danom prípade však obžalovaný uviedol do omylu W. Q. N. v otázke vrátenia peňazí, ktoré si požičal v stanovenej lehote. Poškodeného ubezpečoval, že peniaze mu určite vráti, keďže je dobre situovaný, pretože robí na nejakých projektoch, z ktorých by mu mali prísť finančné prostriedky a že v ide iba o krátkodobý úver. Poškodeného ubezpečoval, že peniaze vráti, keďže očakáva 50.000,- € - 60.000,- €. V danom prípade teda obžalovaný poskytol poškodenému informácie o svojich pomeroch, ktoré boli nesprávne, čím vyvolal u poškodeného predstavu, že skutočne dôjde k úhrade peňazí v stanovenej lehote. Obdobne tomu bolo aj v bode 2), kedy R. R. Q. ubezpečoval, že peniaze mu určite zaplatí za prevzatý tovar, pričom dokonca telefonicky ubezpečil poškodeného pri odoberaní strešnej krytiny, že je v banke, že má peniaze, a že keď sa vyloží materiál zo stavebnín, príde mu zaplatiť. Aj v tomto prípade poskytol poškodenému celkom zjavne klamlivé informácie. U poškodeného pritom vyvolal i pocit naliehavosti vzhľadom na nutnosť urýchleného vykonania stavebných prác. V oboch prípadoch možno jednoznačne konštatovať, že obžalovaný v dobe oboch skutkov poskytol zavádzajúce informácie aj o svojej finančnej situácii, čo logicky obžalovaný sám vedel. Vedel teda už v dobe oboch skutkov, že peniaze nevráti a za tovar nezaplatí. V prípade tohto trestného činu však súd posúdil aj následné konanie obžalovaného. Z výpovedí svedkov W. Q. N. F. R. R. Q. vyplynulo, že obžalovaný buď nereagoval na ich výzvy o vrátenie peňazí alebo naďalej ich ubezpečoval, opäť nepravdivo, že peniaze v lehotách, ktoré sám stanovoval, vráti. Naďalej ich ubezpečoval, že to s peniazmi vybaví, čo nebola pravda. Aj toto potvrdzuje, že obžalovaný sa vyhýbal akejkoľvek zodpovednosti v súvislosti s vrátením finančných prostriedkov. Tieto skutočnosti vo vzťahu k jeho konaniu v dobe oboch skutkov k poškodeným dokazujú, že obžalovaný konal v úmysle peniaze vôbec nevrátiť, nehovoriac už o lehote vrátenia, resp. i zaplatenia, o ktorej vedel. Tým bola vyvrátená i obrana obžalovaného, kde tvrdil, že ho vôbec nenapadlo, že by peniaze nemal vrátiť. Poukázal na to, že mali rodinný dom v F., ktorý mohli predať. V tejto súvislosti však súd dodáva, že išlo iba o účelové tvrdenia obžalovaného, keďže rodinný dom doposiaľ nepredali (v súčasnosti je blokováný exekúciou). Na druhej strane obžalovaný si bol vedomý svojej zlej finančnej situácii, ktorú súd rozobral vyššie už v dobe uzatvárania zmluvy o pôžičke, resp. i odoberania materiálu. To vylučuje, že by obžalovaný nekonal v podvodnom úmysle voči poškodeným. Samotná skutočnosť, že jeho družka vlastnila rodinný dom v F., taktiež sama osebe nevylučuje, že by obžalovaný sa nemohol dopustiť

trestného činu podvodu. Preto obrana obžalovaného nemohla byť pre súd akceptovateľná a nemohlo ísť iba o občianskoprávny vzťah, na ktorý obhajoba poukazovala.

Ďalej obhajoba poukázala na princíp právneho štátu, ktorým je trestná represia chápaná ako prostriedok ultima ratio. Podľa uznávaného princípu má byť ochrana právnych vzťahov v prvom rade uplatňovaná prostriedkami občianskeho práva, princíp subsidiarity trestnej represie vyžaduje, aby štát uplatňoval prostriedky zdržanlivo a v nevyhnutných prípadoch, kde ostatné právne nástroje a prostriedky zlyhali. S tým súvisí i otázka, že W. Q. N. nepovažoval za potrebné preverovať majetok obžalovaného, keďže vedel, že obžalovaný vlastní rodinný dom v F. (išlo o mylné tvrdenie obhajoby), vozí sa na aute Kia Sportage (uvedené vozidlo bolo predmetom leasingu) a obžalovaného poznal od detstva. Obdobne sa to týkalo i skutku v bode 2).

K tomu súd udáva, že použitie a uplatňovanie uvedeného princípu automaticky neznamená, že sa vzťahuje na každý prípad. Je síce pravda, že poškodený by mal dodržiavať určitú mieru opatrnosti, avšak to neznamená, že je povinný prešetrovať detailne pomery obžalovaného. Týka sa to najmä bodu 2) a charakteru tejto trestnej činnosti, keďže je celkom logické, že pri predaji tovaru predávajúci neskúma žiadne finančné pomery kupujúceho, ktorý mu nemusí preukazovať finančnú situáciu. V bode 1) obžalovaný vystupoval ako osoba, pre ktorú nie je problém peniaze vrátiť, obdobne to bolo i v bode 2), takže sa poškodeným javil ako bezproblémová a finančne zabezpečená osoba. Takto vlastne navonok i vystupoval, a vytváral takýto dojem, hoci nevlastnil žiaden majetok. Obžalovaný skrátka chcel postaviť chatu, na ktorú sa mu v prenesenom zmysle slova poskladali iné osoby. Preto tvrdenie obhajoby, že speňažením chaty by sa poškodení mohli dostať k svojim peniazom, bolo zavádzajúce. Navyše bolo dokázané, že v skutočnosti obžalovaný, resp. jeho družka aj získali peniaze od B. J., avšak doposiaľ vzhľadom na nevyhovujúce okolnosti, nebolo možné ani zistiť, na aký účel tieto peniaze použil.

Obžalovaný V. Q. je slobodný, býva s družkou, s ktorou má tri maloleté deti. Je konateľom spoločnosti Eurokontakt 1, s. r. o., bez nároku na mzdu. Vo výpise z evidencie priestupkov sú zaznamenané iba priestupky na úseku dopravy. Z charakteristiky Obce F. vyplynulo, že v obci neevidujú konfliktne správanie obžalovaného a komisiou verejného poriadku nebol prejednávaný. Z odpisu registra trestov vyplynulo, že v minulosti bol 6 krát odsúdený pre trestnú činnosť, v rokoch 1992 - 1994 pre trestný čin krádeže, v roku 2001 pre trestný čin obchodovania so ženami (kde bol i vo výkone trestu), v rokoch 2010 bol odsúdený na podmienené tresty odňatia slobody pre prečiny sprenevery v oboch prípadoch. Všetky odsúdenia má obžalovaný zahladené, resp. u niektorých z nich sa na neho hľadí, akoby nebol odsúdený.

Pri rozhodovaní o treste súd vychádzal z ustanovení § 31 Tr. zákona a § 34 Tr. zákona, teda z účelu trestu a zásad jeho ukladania. V zmysle § 34 ods. 3 Tr. zákona pri určovaní druhu trestu a jeho výmery prihliadol najmä na spôsob spáchania činu a jeho následok, zavinenie, pohnútku, príťažujúce a poľahčujúce okolnosti, na osobu obžalovaného, jeho pomery, možnosti jeho nápravy.

Podľa § 34 ods. 1 Tr. zákona trest má zabezpečiť ochranu spoločnosti pred páchatelom trestnej činnosti tým, že mu zabráni v páchaní ďalšej trestnej činnosti a vytvorí podmienky na jeho výchovu k tomu, aby viedol riadny život a súčasne iných odradí od páchania trestných činov, trest zároveň vyjadruje morálne odsúdenie páchatela spoločnosťou.

Podľa § 38 ods. 2 Tr. zákona pri určovaní druhu trestu a jeho výmery súd prihliadol na pomer a mieru závažnosti poľahčujúcich a príťažujúcich okolností.

U obžalovaného súd nezistil žiadnu poľahčujúcu okolnosť, ale ani príťažujúcu okolnosť, pomer poľahčujúcich a príťažujúcich okolností je v zmysle § 38 ods. 2 Tr. zákona rovnaký.

Pri rozhodovaní o druhu trestu vychádzal z ustanovenia § 34 ods. 6 Tr. zákona, podľa ktorého za trestný čin, ktorého horná hranica trestnej sadzby trestu odňatia slobody ustanovená v osobitnej časti zákona prevyšuje 5 rokov, musí súd uložiť trest odňatia slobody. V danom prípade zákon ustanovuje u uvedeného trestného činu trest odňatia slobody v rozpätí trestnej sadzby 3 - 10 rokov. Preto súd obžalovanému uložil trest odňatia slobody.

Pri rozhodovaní o výmere trestu súd vychádzal z toho, že obžalovaný má sklony páchať trestnú činnosť, v prejednávanej veci sa dopustil dvoch čiastkových skutkov. Osoba obžalovaného je narušená do tej

miery, že účel trestu je možné dosiahnuť iba nepodmienečným trestom odňatia slobody, ktorý súd obžalovanému i uložil. Trest mu preto uložil v dolnej polovici trestnej sadzby s prihliadnutím i na to, že obžalovaný spôsobil škodu pri dolnej hranici značnej škody, pričom tento trest vo výmere 4 rokov zohľadňuje aj všetky okolnosti prípadu. Na výkon trestu obžalovaného zaradil podľa § 48 ods. 2 písm. a) Tr. zákona do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia, keďže obžalovaný nebol vo výkone trestu odňatia slobody za iný úmyselný trestný čin v posledných desiatich rokoch.

O škode súd nerozhodoval, keďže poškodení sa s nárokom na náhradu škody k trestnému stíhaniu nepripojili. Súd však pre úplnosť uvádza, že na hlavnom pojednávaní dňa 18. 11. 2015 pribral do konania v postavení poškodeného vo vzťahu ku skutku v bode 1) Inkasnú a faktoringovú spoločnosť, s. r. o. Spišská Nová Ves zastúpenú pred súdom JUDr. Viliamom Tichým, ktorý vo vzťahu ku skutku v bode 2) vystupoval ako splnomocnenec poškodenej strany.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie do 15 (pätnásť) dní od jeho oznámenia na tunajší súd.

Oznámením rozsudku je jeho vyhlásenie v prítomnosti toho, komu treba rozsudok doručiť. Ak sa rozsudok vyhlásil v neprítomnosti takejto osoby, oznámením je doručenie rozsudku.

V písomne podanom odvolaní treba uviesť, proti ktorým výrokom odvolanie smeruje, a či smeruje aj proti konaniu, ktoré rozsudku predchádzalo.

Poškodený môže odvolaním napadnúť nesprávnosť výroku o náhrade škody. Oprávnená osoba sa po vyhlásení rozsudku môže odvolania výslovne vzdať alebo podané odvolanie môže výslovným vyhlásením vziať späť, a to až do doby, než sa odvolací súd odoberie na záverečnú poradu.